

El meu programa

per J. MOLL I GINFERRER

OTA el pes de la responsabilitat del càrrec de President amb el qual m'heu immerescudament honorat, cohibit per la consciència que tinc de les meves escasses aptituds, però estimulat per la meua gran voluntat i el meu ferm amor pel Sindicat, vinc a vosaltres, companys i amics que m'heu elegit, per a fer-vos dipositaris de les meves il·lusions i demanar-vos la vostra col·laboració per no defraudar-les.

Estic tan segur que el metge català sent i estima el Sindicat, sóc tan confiat en l'amor que tots, absolutament tots, li hem de tenir, que crec que la vostra col·laboració no ha de mancar-me si doneu fe a les meves sinceres manifestacions de voluntat per la gegantina obra que, pas a pas, anem creant i perfeccionant.

Aquesta confiança que us voldria inspirar de què tota la meua actuació serà guiada pel més pur, pel més noble sentiment d'amor pel Sindicat, cal sobretot que la dipositeu en el Consell, que n'és absolutament mereixedor, i també en tots i cada un dels companys que des d'un lloc o altre treballen pel profit de la nostra organització professional.

Tota la il·lusió de què avui em sento abrindat i que voldria encomenar-vos perquè m'ajudéssiu a sostenir-la, és, precisament, la de fer desaparèixer tot recel, tot mal·fiança, entre els metges sindicats, que, cas d'existir, és l'únic que pot obstaculitzar la nostra obra.

El Sindicat, sense gaire esforç, per llei d'inèrcia, anirà progressant, progressant sempre, si nosaltres mateixos, amb les nostres petites diferències, no li posem avui un entrebanc, demà un altre. I no cal dir que aquest progrés s'accelerará si en lloc del petit recel que jrena, el Sindicat troba l'amable confiança, l'entusiasta col·laboració que esperona.

Si al Sindicat hi aportem la nostra ètica professional més escrupolosa, la nostra fe més abnegada i el nostre amor ple de seny, ell, que és la suma de totes els nostres aportacions, ens tornarà totes aquestes virtuts augmentades i en recollirem aquell gran benefici moral que ens situarà en l'alt lloc serè des d'on hem d'albirar el camí per a obtenir totes les nostres reivindicacions i beneficis materials, pels quals avui, en moments de dificultats, ens neguitegen fins a fer-nos enterbolir el nostre criteri.

Aquesta és la responsabilitat que han de sentir des d'aquell company isolat que no té altre contacte amb la vida professional col·lectiva que el Sindicat, fins els companys de ciutat que per la major convivència porten una intensa vida professional que subdivideixen encara en petits cenacles.

Uns i altres tenen el deure d'aportar la seva noble col·laboració a la institució mare que els acull a tots; fruit de les llargues meditacions l'un, resultat de les repetides converses els altres.

Cal analitzar constantment la tasca feta, cal controlar amb interès la que es fa, cal turmentar-se per cercar la nova iniciativa, la nova millora. No es pot restar indiferent davant l'interès d'aquests 2,200 metges de Catalunya i Balears: la indiferència és un mancament.

El Consell, i jo des de la seva Presidència, esperem aquesta entusiasta col·laboració vostra neta, ben neta de tota indiferència recelosa. Sento, i sé que el Consell ho sent amb mi, una gran il·lusió per tal d'acoblar tots els companys en la tasca activa per aquesta obra comú. No ens defraudeu! Oblideu desenganys i molèsties i amb totes les transigències que la mútua convivència obliga i el respecte col·lectiu imposa, lluiteu, si hi ha cas, amb el cap alt i el cor net per fer triomfar els vostres ideals, però no volgheu imposar les vostres petites concupiscències, si les tinguéssiu, penseu que el Sindicat és molt gran i l'heu d'omplir dels vostres entusiasmes sense deixar-lo mai buit dels vostres afectes.

Aquest és tot el meu programa. L'altre: serveis, beneficis... són pures conseqüències. En darrer terme, el Sindicat no és altra cosa que això: Germanor! Companyonia!